

حالا دیگر کلمه آب بدون پسوند کاهش، قطع یا کمبود کمتر به چشم می خورد و این البته فقط مسئله ما در ایران نیست. در ۲۵هه اخیر، بسیاری از نهادهای بین المللی از جمله سازمان ملل و برنامه محیط زیست UNEP، با راه ها درباره وقوع «بحران جهانی آب» هشدار داده اند. بر اساس گزارش های رسمی، ایران بیش از ۷۰ درصد منابع آبی تجدیدپذیر خود را از دست داده و در فهرست مناطق دارای تنش شدید آبی قرار دارد. اما سوال مهم این است: آیا فقط تغییرات اقلیمی و شرایط جغرافیایی باعث بروز این مشکل شده اند یا سبک زندگی و فرهنگ مصرف ما هم سهم قابل توجهی دارند؟ کارشناسان می گویند اگر چه تغییرات اقلیمی یک واقعیت غیر قابل انکار است، اما نقش فرهنگ مصرف در بحران آب ایران، به اندازه سیاست های مدیریتی و شرایط جغرافیایی اهمیت دارد. تجربه موفق استرالیا به عنوان نمونه ای بر جسسته باید مورد توجه ویژه قرار گیرد. در دهه ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰، استرالیا با خشکسالی شدیدی روبه رو شد اما با مشارکت دولت، رسانه ها، آموزش عمومی و استفاده از فناوری های نو، توانست مصرف آب را به طرز قابل توجهی کاهش دهد. اصطلاح water-wise society یا «جامعه خردمند در مصرف آب» از دل همین بحران شکل گرفته است.

رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال احمر از اعزام **۵۰۰ نفر از فعالان اجتماعی محله های کمتر برخوردار** به سفر عتبات به عنوان بخشی از طرح «توانمندسازی و تحول اجتماع محور محله های کمتر برخوردار» خبر داد.

رئیس کل دادگستری استان تهران گفته از ابتدای ماه محرم تاکنون و در راستای پویش «به عشق امام حسین(ع) می بخشم» **۳۱۵ نفر از زندانیان نیازمند**با کمک خیرین آزاد شدند.

وزیر آموزش و پرورش اعلام کرد پیش تر بین ۱۵ تا ۲۰ درصد از کلاس های خود را با **معلم حق التدریس** اداره می کردیم ولی الان در شرایط مطلوب تری قرار داریم.

معاونت بیمه ای سازمان تأمین اجتماعی اعلام کرده که در چارچوب قانون جدید، **سقف افزایش سنوات بیمه پردازی الزامی** مورد نیاز بازنشستگی **۳۵ سال** در نظر گرفته شده است؛ به این معنی که در هیچ حالتی سابقه بازنشستگی از ۳۵ سال بیشتر نخواهد بود.

۱ بهاره رهنمسا، بازیگر تلویزیون و سینما که اغلب مصاحبه هایش با حواشی همراه می شود، در آخرین گفت و گو خود در یکسای پلتفرم های اینترنتی با مجید واشقانی، دیگر بازیگر تلویزیون درباره اینکه چرا در صفحه اینستاگرامش طی این روزها برای اتحاد ایران چیزی نمی نویسد، گفت: «چون زور آنهايي که می خواهند ملت ایران متحد نباشند، زیاد است و اصلا زور من نمی رسد و این وسط فقط مادر و فرزندم له می شوند.» او در پاسخ به اینکه می ترسی؟ اینطور جواب داد: «در این زمینه باید شبیه شهید حسین فهمیده باشم اما نمی توانم.»

۲ پاسخ های مجید واشقانی به این صحبت های بهاره رهنما هم خیلی مورد کاربران فضای مجازی قرار گرفت. او گفت: «اگر من بتترسم، تو بگویی ولش کن، یکی دیگر بگوید زورم نمی رسد، پس چطور ما همدیگر را پیدا کنیم؟ من تنها را کاربرهای اینترنتی می خورند اما اگر ما در فضای مجازی از اتحاد بنویسیم و همدیگر را پیدا کنیم، عدد قابل توجهی می شویم که آنها خواهند گفت زور کسانی که اتحاد را می خواهند، بیشتر است.»

۳ چند روز پیش یک اینفلوئنسر ایرانی اپوزیسیون و خارج نشین، عکسی از کودکان گرسنه غزه در استوری خود گذاشت که بعد از یک ساعت مجبور شد آن را بردارد. او نوشت که «عدما! آنچنان فحاشی می کنند که چرا غزه می نویسی، چرا از کودکان ایجادفاع می کنی، چرا حمله اسرائیل به مردم غزه را محکوم کردی؟ که مجبور شدم استوری را پاک کنم چون حوصله فحش خوردن و بحث کردن ندارم.» یا روزنامه نگاری آروز پیش در صفحه اینستاگرام خود نوشت چون جایزه اش را به خبرنگاران فلسطینی هدیه کرده و در پوشش خبری جنگ در ایران، جنایات اسرائیل را روایت کرده، مورد فحاشی جنسی و جنسیتی جریان سلطنت طلب و ارتش سایبری قرار گرفته است.

۴ این روایت ها، مشتکی کوچک از خروار فحاشی و حمله کاربران سایبری اسرائیلی، سلطنت طلب و برانداز فارسی زبان است که تلاش می کنند با این روش رعب و وحشت بیافزینند و می خواهند روایت های شفاف و واقعی از توحش اسرائیل و نسل کشی در غزه را در نقطه خفه کنند، روشی که باعث شده افراد زیادی در این باره حداقل در صفحات مجازی خود سکوت کنند. جالب اینکه پدر خوانده این جماعت سایبری، مدعی آزادی بیان و دموکراسی است.

در ذهن بسیاری از ما دانش آموزان قدیمی، مدارس با حیاط های بزرگ، کلاس ها و راهروهای دلباز و البته زمین های ورزشی عموما در یک سوی ساختمان اصلی نمادی از تقلا برای قد کشیدن و زیستن در دنیای فردا بود. حالا کمتر هستند

دانش آموزانی که بتوانند در حیاط مدرسه، هم والیبال بازی کنند و هم سراغ سبد بسکتبال بروند و کلی برای دروازه های فوتبال و زمین آن ذوق داشته باشند. اینها را نوشتیم که بگویم مدیر کل آموزش و پرورش شهر تهران خبر داده ۱۷۶ مدرسه در تهران با قدمتی بالای ۶۰ سال هنوز فعالند. این مدیر دولتی

انجمن یک میلیون نفری ترک اعتیاد

هر هفته ۲۲ هزار جلسه «معتادان گمنام» برگزار می شود

سال ها پیش گروهی از کسانی که زمانی گرفتار مواد مخدر بودند و قصد ترک آن را داشتند، دور هم جمع شدند تا تجربه های خود را به اشتراک بگذارند. اکنون انجمن معتادان گمنام قدیمی ترین و گسترده ترین جلسات عمومی ترک کنندگان مواد مخدر را در ایران برگزار می کند. این انجمن در سطح جهان نزدیک ۷۰ سال سابقه دارد و در ایران نیز از سال ۱۳۷۳ به صورت رسمی کار خود را شروع کرده است. تا سال ۱۳۸۸ جمعیت شرکت کنندگان در جلسات معتادان گمنام حدود ۴۰۰ هزار نفر بودند و امروز این تعداد به یک میلیون نفر رسیده است. مسئولان این انجمن که بنا به اصول گمنامی انجمن خود، از بیان نام خودداری می کنند به همشهری گفته اند که تنها شرط شرکت در این جلسات «تمایل به ترک مصرف» است که از طریق مراحل موسوم به «دوازده قدم» اجرا می شود. انجمن، مراکز

و اردوگاه های سسز دایی و ترک ندارد و تمرکز آن بر شرکت مستمر و مداوم اعضا در جلسات گروهی ترک اعتیاد است. در این جلسات، عضوی که زمان پاکیی بیشتری داشته باشد، تجربیات خود را در اختیار اعضای جدید تر قرار می دهد. انجمن بر این عقیده استوار است که شرکت مداوم در جلسات و تبادل تجربیات درباره آنچه «بیماری اعتیاد» نامیده می شود، می تواند باعث دور ماندن از مواد مخدر شود. این انجمن در ۱۴۴ کشور جهان شعبه هایی دارد و کنفرانس های جهانی آن به طور مستمر برگزار می شود.

نگاهی به آمار شرکت کنندگان در جلسات هفتگی

۴۸۹۷ گروه
و ۲۱،۴۱۹ جلسه مخصوص مردان

۵۰ تا ۱۰۰ نفر
در هر جلسه شرکت می کنند

۲۲،۳۴۷ جلسه
هر هفته تشکیل می شود

۳۷ جلسه
نیز به صورت «باز» اجرا می شود و در آن خانواده معتادان و هر کسی که علاقه مند باشد، حضور پیدا می کند.

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

۳۷۳ گروه
و ۹۲۸ جلسه مخصوص زنان

بشاید که فعلا توجه همه در عمل های زیبایی به غنیمت است تا بزیشان این حوزه بعدا اکتشافات جدیدی برای درآمدهای بیشتر و پرسودتر رو کنند.

رسیده و همه در حال خالی کردن زیر چانه شان هستند. حالا چه شد که غنیمت مسئله بخشی از جامعه شد که باید آن را خالی کنند، خودش یک بررسی جداگانه می خواهد اما پادیند و آگاه

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به خصوص در زنان شدت زیادی گرفته و مسیر عجیب و غریبی را طی می کنند. حالا کمتر از یک سالی است که موج عمل زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

نزدیک یک دهه است که عمل های زیبایی به غنیمت

میلیونرهای اتاق نشین

از جست و جویی کوتاه در سروس های استریمینگ این بر می آید که استریم های گیم، الگوریتم ترند شدن و درآمدزایی در صنعت سرگرمی های دیجیتال را عین کف دست بلد هستند و معمولا به چند روش سعی در نقش کش پلیدن از میان استریم های برقیب دارند.

۱ بخش زنده از انجام بازی های سخت روز که در آنها تبحر دارند.

۲ منو و نحوه انجام بازی های جدید را آموزش می دهند (از ساخت دسته پانچی بازی تا آنباکسینگ کنسول های وارداتی بازی).

۳ یادگست با ویدئو با موضوع گیم و گیمرها و اسپانسر ها می سازند.

۴ در لیگ های مختلف به عنوان بازیکن شرکت می کنند و رجز می خوانند.

۵ تستر بازی های رایگانه ای می شوند تا باگ هایشان را پیدا کنند.

به اینها، ریلز سازی و ساخت کلیپ با محتوای طنز و چالش هایی که سببی یا خفن، پسوندشان است نیز اضافه می شود. یکی مانند «عمو عرشیا» یا بلند آواز های استریم گیم ایران که سال ها است همراه با « دختر گنجگو» یعنی همسرش کلیپ های فان و لایک خور از حاشیه های زندگی استریمری می سازد.

زندگی را بازی گرفته اند

درباره نوجوانان ایرانی که بیخیال درس، اینترنتی بازی می کنند و پول درمی آورند

خیلی سال است که ورق برگشته و همه چیز حتی بازی بچه ها هم عوض شده است. پیش تر اگر تپله های رنگی، ماشین های کنترل ی، تفنگ های ترفه ای، کنسول دستی یا عروسک های ترول و لگوهای اورجینال، سرگرمی بودند، حالا در روزگار سفر و یک رایانه ها و شهرت و ثروت های لایک آورده، استریم گیم (سازنده محتواهای آنلاین و بازی محور در شبکه های مجازی) شدن در سایه هزاران هزار عضو (سایبرساکر ایبر) و فالوئر، هم تفریح است و هم آسانسوری

می خواهم استریم گیم شوم

«بزرگ شدی می خوای چکاره شی؟» سؤال پرتکراری که به جای خلبان، مهندس و پزشک و بازیگر «استریم شدن» جای آن را گرفته است. کم سن و سال است و این را چنین در برو فایل صفحات مجازی اش نوشته: «مستر مهدی ام، ۱۴ ساله ام، درس و تفریح و کارم استریم گیمه...» برای او همه چیز از بازی رایگان زولا شروع شد. ساعت ها در نقش تک تیر انداز گیم فرو می رفت و حالت و نقشه های گوناگون آن را از تحت تعقیب تا خانه وحشت، بازی می کرد: «یه کم که گذشت، شدم بازیکن قهرمان زولا و بچه ها پیشنهاد دادن برم توی لیگ و مسابقه... از سر همین مهارتش در اجرای بازی های شوتر (تفنگ بازی) و اکشن است که حالا روز هایی که لایو ی بازی اش در گیم ماینکرافت یا دوتا را منتشر می کند، بیش از ۱۰۰ هزار بیننده هجیان زده با ارسال پیامی کلمنت هایی (پول داری، چه جوری انقدر بلدی و...) تماشایش می کنند.

وقتی فالوئر های دوا تیشه، دونیت پیشکش می کنند

ترافیک کاربران در لینک «استریم های در حال پخش» که در قسمت نوار ابزار یکی از شناخته شده ترین سروس های استریم گیم ایرانی جانمایی شده، بالاست. روزانه دنبال کنندگان فراوانی، محتوای لینک را پی ویدئو هایی از استریم های دلخواه خود، پیدا می کنند؛ ویدئوهایی که سود مالی هر یک با توجه به تبلیغات و بازاریابی شان بین یک تا چند ده میلیون تومان است. تعداد زیادی از بازدید کنندگان روی صفحه استریمری نوجوانی که خودش را «عرفان گروت» معرفی کرده و در حال انجام بازی موبایلی «کالاف دیوتی» است، کلیک می کنند. تعدادی هم به صفحه «پرنسس تینا» که حدود یک ساعت می شود «فورتنایت» بازی و باطرفدارانش چت می کند، وارد می شوند. طرفداران دوا تیشه، معمولا از دونیت کردن (حمایت مالی) استریمرشان غافل نمی شوند. آنها بیش از ترک صفحه استریم های مورد پسندشان، گزینه پرداخت داوطلبانه را که با هدفی معین (ارتقای کیفیت سخت افزار های استریمینگ مثلا خرید کیبورد گیم یا دسته بازی) گوشه چپ یا راست تصویر جا گرفته، فعال می کنند. پیشکش از هزار تومان تا همت عالی که گاهی میلیون تومان هم می شود.

فیس و افاده میلیونی استریمر های چند هزار K

پربازدیدترین صفحات در اختیار استریمر های جوانی است که از عایق و تجهیزات اتاق استریم شان پیداست در کارشان جدی یا حرفه ای اند. سیستم های برور گیمینگ (از کیس و مادربرد و کارت گرافیک تا مانیتور های عمودی و افقی و باند) که هر یک با دقت زیر و روی میز غریبی و طولیل گیم چیده شده اند، لایه لایشان هم انواع فیگور های کوچک و بزرگ کاراکتر های انیمیشنی و تعدادی نیز عروسک های ترند به چشم می آید، نور رنگارنگ رنگ و ریس و لامپ های هوشمند هم که بر صندلی های ارگونومیک، میکروفون، وب کم، کارت کیچر، استریم دک و آن پرده سبزی تابیده است، البته بسیاری شان چراغ استریم گیمی خود را با یک گوشی تلفن همراه یا رایانه قدیمی که حالا جزو ضایعات الکترونیکی است در یکی از پلتفرم های استریمینگ (توییچ، فیس بوک و یوتیوب) روشن کرده اند. نمونه اش، «ملیساخ» با بیش از ۳۵۰ هزار دنبال کننده از نخستین دخترانی بوده که استریم گیم شد کسب و کارش. بکروز با گریم عروسکی و بکروز با آرایش غلیظ مقابل وب کم می نشینند: «از بازی و توکن (از دیجیتال در اکوسیستم بازی ها) جمع کردن سر کسبال رسیدم به جا زشگری مسابقات بازی های الکترونیکی».